

borgerskab. Efter Fremskridtspartiets opfattelse er det sådan, at hvis man har fået 4 års fængsel eller mere, burde man overhovedet ikke have lov til at være i Danmark og dermed heller ikke kunne få dansk statsborgerskab. Vi har faktisk den opfattelse, at hvis man har begået så grov kriminalitet, at man har fået en ubetinget dom på mere end 30 dages fængsel, har man selv bedt om at få lov til at forlade Danmark, og så hjælper vi gerne de pågældende med at forlade Danmark, og derfor vil de aldrig nogen sinde få mulighed for at opnå dansk statsborgerskab. Men der er ingen tvivl om, at forslaget fra Venstre og De Konservative er en opstramning i forhold til gældende praksis i dag. Det er et skridt i den rigtige retning, og det støtter vi i Fremskridtspartiet.

Så er der kapitlet om gæld til det offentlige, og her er det ret slående at se, at det samme flertal, som afviser dette forslag, rent faktisk har indført regler om, at her i Danmark kan man ikke få lov til at være taxachauffør, hvis man har gæld til det offentlige. Der er også en række andre servicefunktioner, man ikke kan få lov til at udføre, hvis man har gæld til det offentlige, men man kan godt få lov til at blive dansk statsborger, det er ikke noget problem. Vi synes egentlig, det er utroligt, at der er den forskelsbehandling af den indfødte danske befolkning og de udlændinge, der kommer til Danmark. Det må selvfølgelig være et krav, at hvis man ønsker at få dansk statsborgerskab, må der være rent bord den dag, man får det, og derfor synes vi i Fremskridtspartiet, det er uheldigt, at man gang på gang tillader nogle mennesker at komme med i lovforslagene om indfødsrets meddelelse, når man ved, at de ikke bare har gæld, men væsentlig gæld til det offentlige. Den skal efter vores opfattelse afvikles, inden de pågældende overhovedet kan komme i betragtning.

Så er der en ting, som ikke er taget med i forslaget, men som vi i Fremskridtspartiet lægger megen vægt på og gerne havde set som en del af forslaget. Det betyder selvfølgelig ikke, at vi ikke stemmer for det, men vi havde gerne set et fjerde punkt, hvor det hed, at man skulle være selvforsørgende – altså at man rent faktisk i den tid, man har været i Danmark, har bevist, at man er i stand til at forsørge sig selv. Vi synes, det ville være et væsentligt krav, og det burde også være et rimeligt krav. Det mangler i Venstre og De Konservatives forslag, men det skal ikke afholde os fra at stemme for forslaget.

Der er nogle, som er meget skeptiske over for forslaget og synes, det er forfærdelig synd for disse kriminelle udlændinge, at de ikke kan få dansk statsborgerskab. Til dem er der kun at spørge: Hvad er alternativet til, at de ikke får dansk statsborgerskab, bliver de kastet for hundene? Næh, de pågældende udlændinge får jo lov til at blive her i Danmark. Det eneste de ikke får, er dansk statsborgerskab, men de får lov til at blive her, så den eneste forskel er, at de ikke får det stykke papir, hvorpå der står, at de er blevet danske statsborgere.

Det er utrolig meget værd at blive statsborger i et andet land, og man må i høj grad gøre sig fortjent til at blive det. Der er jo også det ved det, at når man først har fået dansk statsborgerskab, er det i hvert fald efter Fremskridtspartiets opfattelse uigenkaldeligt, dvs. at når man først er blevet dansk statsborger, skal statsborgerskabet ikke kunne tages fra én igen. Derfor er det vigtigt, at vi ser disse mennesker meget nøje an, inden vi giver dem dansk statsborgerskab, og det betyder også, at vi i Fremskridtspartiet har den opfattelse, at grænsen for, hvornår man kan søge om at opnå dansk statsborgerskab, og som i dag er ca. 7 år, skal ændres til generelt at være 12 år, så der er god tid til at se de pågældende mennesker an.

Men selv om vi synes i Fremskridtspartiet, at forslaget godt kunne være strammet en del mere op, støtter vi altså forslaget.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Hr. Behnke gjorde lidt ud af spørgsmålet om gæld, og det er jeg egentlig glad for, for det giver jo anledning til at spørge hr. Behnke, om han ikke erindrer, at vi netop vedrørende det punkt har haft lange og – synes jeg – konstruktive og ordentlige drøftelser om, hvordan vi skal forholde os til det problem og ikke bare hoppe på den vogn med at sige: Jamen det med gæld osv., det vil vi bare ikke, osv. osv.

Der er jo tale om, at der i hvert fald hos flertallet i Indfødsretsudvalget er forståelse for, at folk f.eks. kan have en gæld, de har pådraget sig, mens de var på SU, altså uddannelsesstøtte. Vi ved jo fra vore egne unger, måske endda fra os selv, at en sådan gæld hurtigt kan løbe op, og så må der indgås en fornuftig og ordentlig aftale om, hvordan den kan afvikles. Vi ser selvfølgelig alle sammen helst, at gælden er afviklet, men hvis der er indgået en aftale, som overholdes, og hvis den er indgået på nogle vil-